

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/285/2015
Identifikačné číslo spisu:	1404120126
Dátum vydania rozhodnutia:	29.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1404120126.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1 / A. M., bývajúceho v R., 2/ S. K., bývajúceho v S. 3/ F. K., bývajúceho v S., obaja právni nástupcovia pôvodnej žalobkyne 2/, proti žalovanej P. C., bývajúcej v R., v dovolacom konaní zastúpenej Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom v Trnave, Hlavná č. 31, za ktorú koná JUDr. Maroš Prosman, advokát a konateľ, o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 6 C 336/2004, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. januára 2014 sp. zn. 2 Co 426/2013, 2 Co 427/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie žalovanej o d m i e t a .
Žalobcom nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava IV rozsudkom (v poradí druhým) z 28. marca 2013, č. k. 6 C 336/2004-321, v znení opravného uznesenia z 23. mája 2013, č. k. 6 C 336/2004-326 určil, že do dedičstva po nebohej Z. M., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.X.XXXX patrí byt č. 9 nachádzajúci sa na 2. poschodí obytného domu na H., spoluvlastnícky podiel 5002/383409 k spoločným častiam a zariadeniam domu a k pozemkom - parcelám č. 1326, 1327, 1328, zastavané plochy a nádvoría, všetko zapísané na LV č. XXXX, katastrálne územie E.. Zároveň si vymienil, že o trovách konania rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. V odôvodnení rozsudku uviedol, že zo znaleckých posudkov a z výsluchov znalcov jednoznačne vyplýva, že nebohá Z. M. v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy so žalovanou konala v duševnej poruche a teda nemala spôsobilosť urobiť právny úkon. Ak napriek tomu uzatvorila so žalovanou kúpnu zmluvu z 23.7.2002, ktorej predmetom bol prevod vyššie označených nehnuteľností, išlo o neplatný právny úkon v zmysle § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nebohá Z. M. bola teda v čase smrti vlastníčkou uvedených nehnuteľností a preto žalobe v celom rozsahu vyhovel. Právne vec posúdil podľa § 80 písm. c/ O. s. p., § 38 ods. 2 a § 460 Občianskeho zákonníka. Okresný súd Bratislava IV uznesením z 8. augusta 2013 č. k. 6 C 336/2004-330 rozhodol o náhrade trov konania medzi účastníkmi konania, uložil žalovanej povinnosť zaplatiť trovy konania štátu v sume 438,24 eur na účet súdu prvého stupňa do troch dní a rozhodol o vrátení preddavku na trovy znaleckého dokazovania žalobcovi 1/ a žalobkyňi 2/.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 31. januára 2014 sp. zn. 2 Co 426/2013, 2 Co 427/2013, rozhodujúc o odvolaniach žalovanej a žalobcov 1/ a 2/ (žalobcovia odvolaním napadli len uznesenie o trovách), odvolanie žalovanej smerujúce proti rozsudku okresného súdu odmietol a uznesenie Okresného súdu Bratislava IV z 8. augusta 2013, č. k. 6 C 336/2004-330, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ a štátu náhradu trov konania, zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie. K odvolaniu žalovanej proti rozsudku okresného súdu uviedol, že žalovaná udelila plnú moc na zastupovanie advokátovi JUDr. Marošovi Prosmanovi so sídlom kancelárie Trnava, Koniarekova č. 4, na ktorú adresu boli zástupcovi žalovanej doručované všetky písomnosti. V spise sa nenachádza žiadne podanie advokáta žalovanej, v ktorom by namietal spôsob doručovania písomností, prípadne, že by sa písomnosti nedostali do jeho dispozičnej sféry. Rovnako nenamietal ani spôsob doručenia predvolania na pojednávanie dňa 28.3.2013. A j táto písomnosť, h o c i s vyznačením prevzatia spoločnosťou Prosman a Pavlovič, advokátska kancelária, s. r. o. Trnava, Hlavná č. 31, sa nepochybne dostala do dispozičnej sféry JUDr. Maroša Prosmana, keďže jeho advokátsky koncipient bol na pojednávaní osobne prítomný. Pri doručovaní rozsudku z 28. marca 2013, opravného uznesenia z 23. mája 2013 a uznesenia z 8. augusta 2013 súd prvého stupňa postupoval rovnako, ako pri doručovaní predchádzajúcich písomností. Rozsudok a uznesenie z 8. augusta 2013 boli doručené 16.5.2013, resp. 15.8.2013, obe s vyznačením prevzatia spoločnosťou Prosman a Pavlovič, advokátska kancelária, s. r. o. Trnava, Hlavná č. 31 a opravné uznesenie bolo doručené 3.6.2013 opatrené nečitateľným podpisom splnomocnenca. Keďže aj ostatné písomnosti boli zástupcovi žalovanej doručované rovnako a zástupca žalovanej nikdy nenamietal nesprávnosť spôsobu doručovania a neoznámil súdu zmenu svojho sídla, prípadne zmenu výkonu advokácie dospel k záveru, že uvedené písomnosti boli doručené účinne v dňoch ako je uvedené na doručenkách, bez ohľadu na to, na akej adrese boli písomnosti prevzaté. Ak žalovaná podala proti rozsudku súdu prvého stupňa v znení jeho opravného uznesenia odvolanie až 23. augusta 2013, podala ho po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Odvolanie žalovanej preto podľa § 218 ods. 1 O. s. p. ako oneskorene podané odmietol. Námietku žalovanej (jej zástupcu), že rozsudok vo veci samej doteraz nebol jej zástupcovi riadne doručený považoval za účelovú v snahe vyhnúť sa následkom svojho konania spočívajúceho v oneskorenom podaní odvolania. Na túto námietku preto neprihliadol. Odvolaniami napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým rozhodol o náhrade trov konania, vo výrokoch I., II. a III. zrušil z dôvodu, že súd prvého stupňa nerozhodol o všetkých trovách úspešných účastníkov konania vynaložených na účelné uplatňovanie práva.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala včas dovolanie žalovaná. Žiadala, aby dovolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedla, že rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, bol doručený na inej adrese, neznámej osobe bez oprávnenia preberať zásielky určené do vlastných rúk jej advokáta JUDr. Maroša Prosmana. Nedošlo preto k zákonnému doručeniu rozsudku a ani k začatiu plynutia lehoty na podanie odvolania a to ani v prípade, ak by sa rozsudok následne prostredníctvom tretej osoby dostal do dispozície jej advokáta. Občiansky súdny poriadok nepripúšťa možnosť účinného doručenia písomností určených do vlastných rúk spôsobom dôjdenia do dispozičnej sféry adresáta. Poukázala na to, že JUDr. Maroš Prosman sa dozvedel o doručení rozsudku až po nahliadnutí do súdneho spisu v auguste 2013 následne potom, ako sa dozvedel o vydaní uznesenia okresného súdu o trovách konania, ktoré bolo doručené do sídla advokátskej kancelárie Prosman a Pavlovič. Odvolanie proti rozsudku preto podala až 23.8.2013. Keďže rozsudok v znení opravného uznesenia nebol jej zástupcovi doručený zákonným spôsobom, krajský súd rozhodol nesprávne, keď jej odvolanie odmietol ako oneskorene podané. Týmto rozhodnutím jej krajský súd odňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p., čo zakladá jeho prípustnosť a zároveň aj dôvodnosť.

Žalobcovia sa k podanému dovolaniu žalovanej písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), riadne zastúpená (§ 241 ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O. s. p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný.

Dovolací súd prípustnosť dovolania posúdil podľa Občianskeho súdneho poriadku účinného ku dňu podania dovolania, t. j. k 23. aprílu 2014.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237, § 238 a § 239 O. s. p.

V preskúmvanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

V danom prípade je dovolanie podané proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým odmietol odvolanie žalovanej ako oneskorene podané a ktorým zrušil uznesenie okresného súdu o trovách konania. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu nevykazuje znaky ani jedného z uznesení uvedených v ustanoveniach vymenovaných vyššie, keďže sa nejedná ani o zmeňujúce, ani o potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu, a nejde ani o uznesenie, ktorým by odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska. Prípustnosť dovolania preto podľa § 239 O. s. p. neprichádza do úvahy.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta prvá O. s. p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

Žalovaná procesné vady konania podľa § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. nenamietala a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení vyvodit' nemožno.

Žalovaná prípustnosť dovolania a zároveň aj jeho dôvodnosť odôvodnila existenciou vady v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p., ktorá mala spočívať v tom, že odvolací súd odmietol jej odvolanie ako oneskorene podané napriek tomu, že rozsudok okresného súdu nebol zákonným spôsobom doručený jej zástupcovi a teda, že lehota na podanie odvolania jej vôbec nezačala plynúť.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy a pod.). Takýmto procesným právom účastníka je i to, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa, s ktorým nesúhlasí, bolo na základe jeho odvolania preskúvané odvolacím súdom. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím môže byť aj uznesenie o odmietnutí odvolania z dôvodu, že bolo podané oneskorene, ak záver odvolacieho súdu o tejto otázke nie je správny.

Podľa odvolacieho súdu o takýto prípad však v danej veci nejde.

Podľa § 204 ods. 1 O. s. p., odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 48 ods. 1 O. s. p. písomnosti, ktoré sú určené orgánom alebo právnickým osobám, doručujú sa pracovníkom oprávneným za orgány alebo právnické osoby prijímať písomnosti. Ak ich niet, doručuje sa písomnosť, ktorá je určená do vlastných rúk, tomu, kto je oprávnený za orgán alebo právnickú osobu konať, ostatné písomnosti ktorémukoľvek ich pracovníkovi, ktorý písomnosti prijme.

Podľa § 48 ods. 5 O. s. p. písomnosti určené advokátovi sa môžu doručovať tiež advokátskym koncipientom a iným pracovníkom, ktorí sú u advokáta pracovne činní a poveril ich prijímaním zásielok.

Podľa § 49 ods. 1 veta prvá O. s. p. ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie,

doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi.

Podľa § 45 ods. 2 O. s. p. údaje uvedené na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len "doručenka") sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak.

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o advokácii) advokát môže vykonávať advokáciu

a) samostatne,

b) v združení spolu s inými advokátmi,

c) ako spoločník verejnej obchodnej spoločnosti,

d) ako komplementár komanditnej spoločnosti alebo

e) ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným.

Podľa § 15 ods. 6 zákona o advokácii advokát, ktorý vykonáva advokáciu ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným, nemôže súčasne vykonávať advokáciu samostatne, v združení, ako spoločník verejnej obchodnej spoločnosti alebo komanditnej spoločnosti, alebo ako konateľ inej spoločnosti s ručením obmedzeným.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že pre plynutie lehoty na podanie odvolania je určujúci moment doručenia rozhodnutia účastníkovi konania (jeho zástupcovi), proti ktorému odvolanie smeruje. To znamená, že predpokladom, aby vôbec začala účastníkovi plynúť lehota na odvolanie je, že napádané rozhodnutie musí byť účastníkovi účinne doručené. Ak súd vydal opravné uznesenie platí, že lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia s obmedzením, podľa ktorého odvolaním možno napadnúť opravné uznesenie len v rozsahu vykonanej opravy. Spôsoby doručovania písomností upravuje § 45 a nasl. O. s. p. Písomnosti určené právnickým osobám sa doručujú pracovníkom, ktorí sú oprávnení za právnickú osobu písomnosti prijímať, pričom ak takýchto osôb niet a ide o písomnosť určenú do vlastných rúk, treba ju doručiť osobe, ktorá je oprávnená za právnickú osobu konať. Pokiaľ ide o doručovanie advokátovi, písomnosti sa môžu doručiť advokátskym koncipientom, prípadne iným pracovníkom, ak ich advokát prijímaním zásielok poveril. Treba zdôrazniť, že doručenka vrátená súdu je v zmysle § 45 ods. 2 O. s. p. verejnou listinou, čo z hľadiska dôkazného bremena znamená, že účastník popierajúci pravdivosť niektorého údaju uvedeného na doručení, je povinný dokázať opak. Aj v prípade, ak účastník tvrdí, že písomnosť bola doručená osobe odlišnej od skutočného adresáta, zaťažuje dôkazné bremeno tohto účastníka. Z citovaných ustanovení je ďalej zrejmé, že advokát môže vykonávať advokáciu samostatne, ale aj ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným. Keďže advokát vykonávajúci advokáciu ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným, nemôže súčasne vykonávať advokáciu samostatne, možno dospieť k záveru, že obchodná spoločnosť momentom zápisu do obchodného registra spravidla (ak spoločenská zmluva neustanovuje inak) vstupuje do práv a povinností advokáta - fyzickej osoby. Obdobne je tomu aj v prípade, ak dochádza k zmene obchodného mena spoločnosti, jej sídla a prípadne k zmene spoločníkov. Z povahy veci možno vyvodiť, že takéto zmeny uskutočnené počas trvania konania pred súdom, je advokát povinný konajúcemu súdu bezodkladne oznámiť.

V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná s a dala v konaní zastupovať advokátom JUDr. Marošom Prosmanom, so sídlom v Trnave, Koniarekova č. 4, ktorému udelila plnomocenstvo na zastupovanie dňa 12.2.2010 (č. l. 166 spisu). Obsahom spisu je okrem iného aj substitučné plnomocenstvo (poverenie) z 27.3.2013 podpísané JUDr. Marošom Prosmanom, v ktorom s a uvádza, že Prosman a Pavlovič, advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Hlavná č. 31 Trnava, konajúca prostredníctvom svojho konateľa JUDr. Maroša Prosmana na základe písomného plnomocenstva udeleného Ing. Barborou Bačovou v uvedenej právnej veci týmto udeľuje substitučné plnomocenstvo JUDr. Mag. Zuzane Plevkovej, advokátskemu koncipientovi na zastupovanie na pojednávaní dňa 28.3.2013 na Okresnom súde Bratislava IV (č. l. 317 spisu).

Z uvedeného bezpochyby vyplýva, že žalovaný zastupoval v čase vydania a doručovania rozsudku okresného súdu naďalej JUDr. Maroš Prosman, už ale nie ako advokát vykonávajúci advokáciu samostatne, resp. pod obchodným menom Prosman a partneri advokátska kancelária, s. r. o., ale ako advokát vykonávajúci advokáciu v pozícii konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným pod obchodným menom Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s. r. o. Ak sa preto na doručení preukazujúcej doručenie písomnosti obsahujúcej rozsudok okresného súdu nachádza údaj potvrdzujúci prevzatie písomnosti spoločnosťou Prosman a Pavlovič, advokátska kancelária s. r. o., Hlavná č. 31 Trnava s

dátumom prevzatia písomnosti 16.5.2013, bol doručený subjektu, oprávnenému na zastupovanie žalovanej v konaní. K tvrdeniu žalovanej, že písomnosť prevzala osoba, ktorá nebola oprávnená na prijímanie zásielok určených do vlastných rúk JUDr. Maroša Prosmana (jej podpis na doručenke bol nečitateľný) treba uviesť, že na doručenke sa nachádza odtlačok pečiatky obsahujúci obchodný názov a sídlo advokátskej kancelárie a podpis prijímajúcej osoby. Takúto pečiatku má k dispozícii spravidla len pracovník oprávnený prijímať za spoločnosť písomnosti, prípadne konateľ spoločnosti (v dovolaní sa neuvádza, že by došlo k odcudzeniu tejto pečiatky). Okrem toho, úplne totožný údaj prevzatia písomnosti s nečitateľným podpisom sa nachádza aj na ďalších doručenkách určených do vlastných rúk zástupcovi žalovanej (č. l. 332, 374 spisu). Navyše, zástupca žalovanej mal zmeny týkajúce sa výkonu jeho advokácie súdu písomne oznámiť, čo však neurobil. Túto nečinnosť potom nemôže využívať v súvislosti s doručovaním písomností vo svoj prospech. Žalovanej sa nepodarilo preukázať, že rozsudok bol doručený tretej osobe, prostredníctvom ktorej sa neskôr mal dostať do dispozície JUDr. Prosmana a teda opak toho, čo potvrdzovala doručenka. Rovnako, ani opravné uznesenie nebolo doručené takejto osobe. Z údajov na doručenke preukazujúcej doručenie tejto písomnosti vyplýva, že opravné uznesenie bolo prevzaté splnomocnencom s dátumom prevzatia 3.6.2013, ktorý príjem písomnosti potvrdil svojím podpisom. To znamená, že nepochybne išlo o osobu, ktorá bola oprávnená písomnosti prijímať. Napokon, v spise sa nachádzajú i ďalšie doručanky s úplne totožným údajom o prevzatí písomnosti (č. l. 313, 385 spisu), doručenie ktorých žalovaná nikdy nespochybňovala. Žalovanej sa teda ani v tomto prípade nepodarilo preukázať, že by opravné uznesenie nebolo doručené jej zástupcovi. Odvolací súd dospel preto k správne mu záveru, keď rozsudok okresného súdu a opravné uznesenie považoval za rozhodnutia účinne doručené zástupcovi žalovanej, a to 16.5.2013, resp. 3.6.2013. Keďže žalovaná odvolanie podala až 23.8.2013, čo je nesporné, podala ho po uplynutí zákonom stanovenej lehoty uvedenej v § 204 ods. 1 O. s. p. Odvolací súd preto správne, v súlade s ustanovením § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. odvolanie žalovanej odmietol ako oneskorene podané. Odvolací súd týmto rozhodnutím žalovanej neodňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. Na základe vyššie uvedeného možno uzavrieť, že dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je prípustné podľa § 239 O. s. p. a neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O. s. p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalovanej ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p.). Žalobcovia mali v dovolacom konaní úspech, preto im patrí právo na náhradu trov konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Žalobcom v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto im neboli priznané. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.